

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Definitieve goedkeuring van het ontwerp van decreet houdende instemming met 1° de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Turkije tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en het erbij gevoegde Protocol, gedaan te Ankara op 2 juni 1987, zoals gewijzigd bij het Protocol, gedaan te Brussel op 9 juli 2013 en 2° het Protocol tot wijziging van onder 1° vermelde overeenkomst, gedaan te Brussel op 9 juli 2013.

1. INHOUDELIJK

Situering

Achtergrond en Vlaamse bevoegdheden

Voor uitgebreide achtergrondinformatie over dubbelbelastingverdragen wordt verwezen naar eerdere soortgelijke dossiers.

Dubbelbelastingverdragen (DBV's) zijn de verdragen waarin twee staten of uitzonderlijk meer dan twee staten afspreken hoe zij de heffing van hun belastingen op elkaar afstemmen met als voornaamste doel te voorkomen dat dezelfde belasting tweemaal geheven wordt. Bij de onderhandelingen betreffende DBV's gebruiken staten vaak internationale modelverdragsteksten als basis. Hierdoor zijn de opbouw en de inhoud van vele belastingverdragen gelijklopend. Vooral de modelteksten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) spelen hierbij – zeker voor België als OESO-lidstaat – een belangrijke rol.

Pas in maart 2009 sloot België zich volledig aan bij de nieuwe OESO-normen, waardoor België voortaan aanvaardt om af te zien van de vertrouwelijkheid van bankgegevens bij de internationale uitwisseling van inlichtingen. In juli 2009 kwam België terecht op de 'witte' lijst met de staten die minstens twaalf verdragen over het uitwisselen van inlichtingen ondertekenden. Sindsdien zet de federale overheid dit beleid voort via de parafering en ondertekening van verdragen die de internationale standaarden in acht nemen en via het sturen van een verzoek naar partnerlanden om een bestaand verdrag te wijzigen of een specifiek akkoord over het uitwisselen van inlichtingen te sluiten.

De Dienst Inkomstenbelasting ('IB Internationaal') van de federale Administratie van Fiscale Zaken heeft eveneens een standaardtekst opgesteld voor internationale overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting. Die tekst volgt in ruime mate het model van de OESO. Deze standaardtekst

vormt de basis van het federale verdragenbeleid. Daarnaast heeft de federale wet houdende diverse bepalingen van 14 april 2011 artikel 318, WIB zo gewijzigd dat voortaan het inwinnen van bankgegevens voor de belastingadministratie mogelijk is.

De protocollen die België sloot om, zoals in dit geval, de bestaande dubbelbelastingverdragen te wijzigen op het vlak van de uitwisseling van inlichtingen, beogen over het algemeen belastingen van, die worden geheven door of ten behoeve van de verdragsluitende staten, hun staatkundige onderdelen of lokale gemeenschappen. De DBV's en hun wijzigingen zijn verdragen die in principe zowel de bevoegdheid van de gemeenschappen als die van de gewesten raken. De meeste van die verdragen bevatten immers de ruime omschrijving van het begrip belastingen, namelijk die 'van elke soort en benaming'. Daarnaast hanteren zij doorgaans het algemene beginsel van non-discriminatie, of, beter uitgedrukt, het principe van de wederzijdse 'nationale behandeling'. Daarom zijn de meeste belastingverdragen zogenaamd gemengd van aard: zij binden niet enkel de federale overheid, maar ook de gemeenschappen en de gewesten.

Artikel 2.3, b) van het bestaande DBV met Turkije bepaalt dat het voor België van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsmede van de aanvullingen op de personenbelasting. In België bestaan geen andere belastingen van het inkomen of het vermogen.

Een DBV verbiedt de fiscale discriminatie op grond van nationaliteit. In België betreft dit verbod het geheel van de verdragmatig beoogde belastingen, dus met inbegrip van die welke de gewesten nu reeds heffen en die de gemeenschappen ooit kunnen heffen op grond van hun grondwettelijke autonomie (artikel 170, federale Grondwet) inzake fiscaliteit, net zoals die van de gewesten. Het verbod bestaat ook buiten DBV, in het bijzonder via artikel 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). Dat verbiedt elke beperking van het kapitaalverkeer.

Gemengd karakter en ondertekening

Zoals reeds hoger vermeld, beschouwde de federale overheid belastingverdragen tot in 2010 als een exclusief federale aangelegenheid. Naar aanleiding van een aantal adviezen van de Raad van State uit 2010 werd de praktijk op dit punt gewijzigd. Op 3 februari 2011 legde de Werkgroep gemengde verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het voorliggende protocol vast. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen en de gewesten worden respectievelijk bevoegd geacht. De ICBB heeft deze beslissing van de WGV op 18 mei 2011, via de schriftelijke procedure, stilzwijgend bekrachtigd.

Het voorliggende protocol werd op 9 juli 2013 ondertekend volgens formule 2 van de ICBB (één handtekening aan Belgische kant). De deelstaten worden in de aanhef en in de ondertekeningformule van het protocol vermeld boven de handtekening van de ondertekenaar.

Het protocol tot wijziging van de overeenkomst met Turkije werd aanvankelijk enkel in het Engels opgemaakt. Na de parafering van de ontwerp tekst deelde het Turkse Ministerie van Financiën mee dat het protocol ook in het Turks moet worden ondertekend. Ook de Nederlandse en de Franse tekst van het protocol zijn authentieke teksten. In geval van onenigheid over de interpretatie, is de Engelse tekst doorslaggevend.

Voorstel van regeringsbeslissing

Het voorstel van de regeringsbeslissing betreft de definitieve goedkeuring van het ontwerp van instemmingsdecreet, alsook van de bijhorende memorie van toelichting. De Vlaamse minister bevoegd voor de financiën, wordt gelast deze documenten namens de Vlaamse Regering in te dienen bij het Vlaams Parlement.

Context

België en Turkije ondertekenden op 2 juni 1987 een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen. De overeenkomst volgt in ruime mate de OESO-modelverdragstekst. Enkele verdragsbepalingen houden rekening met het specifieke karakter van de wetgeving van beide staten. Het DBV en zijn toegevoegd protocol zijn op 8 oktober 1991 in werking getreden. De teksten zijn bij deze nota gevoegd.

Nadat België zich ertoe had verbonden om zich aan te sluiten bij de internationale norm inzake de uitwisseling van inlichtingen, inclusief bankgegevens, stuurde de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën op 2 april 2009 een eerste ontwerp van protocol tot wijziging van artikel 26 van het DBV naar het Turkse Ministerie van Financiën. Het Turkse Ministerie meldde eind 2009 dat het, naast artikel 26, ook artikel 27 inzake invorderingsbijstand, wenste te wijzigen. De FOD Financiën antwoordde hierop dat hij bereid was om opnieuw te onderhandelen over de twee artikelen.

De onderhandelingen over het protocol startten op deze basis, waarbij de Vlaamse overheid onrechtstreeks, via intrafedeeraal overleg, werd betrokken vanaf november 2011.

In de loop van 2010 werd vooral onderhandeld over het toepassingsgebied van het protocol. Daarnaast correspondeerden de federale overheid en de Turkse autoriteiten over de uitwerking van de bepalingen van het protocol. Nadat dit laatste knelpunt was opgeheven, werd het ontwerp van protocol door hen op 14 september 2010 geparafeerd.

Op 28 februari 2011 bracht de FOD Financiën het Turkse Ministerie van Financiën ervan op de hoogte dat, gelet op het tussenkomende overleg met de gefedereerde overheden, de werkingssfeer van de artikelen 2 en 3 van het geparafeerde protocol nogmaals zou moeten worden gewijzigd. Op 27 maart 2012 ontstond een intrafederale consensus over de aangepaste ontwerpstekst. De Turkse overheid aanvaardde deze tekst.

Samenvatting van de inhoud

Het protocol wijzigt of vervangt een aantal artikelen van het DBV (1987) zelf. Het protocol telt slechts vijf artikelen. Het voorliggende protocol tot wijziging van het DBV is voor de deelstaten in België van belang qua definitie 'bevoegde autoriteit' en het effectief uitwisselen van fiscale inlichtingen.

De aanpassing van de basisovereenkomst aan de internationale standaard komt vooral tot uiting via de invoeging van de nieuwe paragrafen 4 en 5 van het artikel 26 van de OESO-modeltekst. Die bepalingen stipuleren uitdrukkelijk dat het fiscale staatsbelang en het bankgeheim geen geldige redenen zijn om het beantwoorden van een informatieverzoek af te wijzen.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Dit punt werd besproken naar aanleiding van de principiële goedkeuring op 20 december 2013 (VR PV 2013/53 – punt 0008).

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Dit punt werd besproken naar aanleiding van de principiële goedkeuring op 20 december 2013 (VR PV 2013/53 – punt 0008).

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Dit punt werd besproken naar aanleiding van de principiële goedkeuring op 20 december 2013 (VR PV 2013/53 – punt 0008).

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

5.1. Reguleringsimpactanalyse (RIA)

Regelgeving ter goedkeuring van internationale overeenkomsten is vrijgesteld van een RIA (Omzendbrief VR 2014/13).

5.2. Wetgevingstechnisch en taalkundig advies

Ontwerpen van decreet die meermaals in dezelfde vorm voorkomen, moeten niet telkens voor wetgevingstechnisch- en taaladvies worden voorgelegd volgens Omzendbrief Wetgevingstechniek VR 2014/4 (aanwijzing nr. 305).

5.3. Adviezen van de strategische adviesraden en van de Raad van State

Tijdens haar vergadering d.d. 20 december 2013 (VR PV 2013/53 – punt 0008) heeft de Vlaamse Regering het protocol bij het DBV met Turkije goedgekeurd. Tevens hechtte zij haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet tot instemming met deze overeenkomst en aan het bijhorende voorontwerp van memorie van toelichting. De Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen, werd gelast de vereiste adviezen in te winnen.

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) verwijst in zijn advies dat hij op 6 februari 2014 over de voorontwerpen van decreet tot instemming met het protocol bij het dubbelbelastingverdrag met Turkije en het dubbelbelastingverdrag met Uruguay (advies 2014/2) naar eerder uitgebrachte adviezen over gelijkaardige verdragen. De Raad beperkt zich tot twee opmerkingen. De Raad vraagt om bij toekomstige onderhandelingen over verdragen inzake de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden de nodige aandacht te besteden aan de automatische gegevensuitwisseling die vooropgesteld wordt door de OESO. De Raad merkt ook op dat Vlaanderen niet heeft ingestemd met het dubbelbelastingverdrag met Turkije. In gevolge dit advies werd artikel 2 van het instemmingsdecreet aangepast.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State bracht advies uit op 24 maart 2014 (kenmerk 55.368/3). De Raad had volgende opmerkingen en suggesties:

- Aangezien enerzijds sommige bepalingen van het protocol bestemd zijn om te worden geïntegreerd in het initiële niet-gemengde verdrag van 1987 en anderzijds voormeld protocol ook een aantal autonome bepalingen bevat, beveelt de Raad van State aan om het instemmingsartikel (en het opschrift) licht te wijzigen;
- Ook de Nederlandstalige authentieke versies van het initiële dubbelbelastingverdrag en van het protocol moeten worden toegevoegd aan het parlementair dossier.
- Aan Belgische zijde moet worden voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek.

In een brief van 7 november 2012 gaf de SERV algemeen aan af te zien van verdere advisering over DBV's en TIEA's. Met dit standpunt is de SERV consequent met de interne lijn om de advisering over internationale verdragen over te laten aan de SARiV.

De memorie van toelichting bevat een vrij uitvoerige samenvatting van de adviezen en waar nodig een repliek van de Vlaamse Regering. Zowel de ontwerpmemorie van toelichting als de adviezen van de SARiV en de Raad van State en de brief van de SERV zijn als bijlage bij deze nota gevoegd.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar definitieve goedkeuring te hechten aan het ontwerp van decreet tot instemming met 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Turkije tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Ankara op 2 juni 1987 zoals gewijzigd bij het Protocol, gedaan te Brussel op 9 juli 2013 en met 2° het protocol, gedaan te Brussel op 9 juli 2013, tot wijziging van de onder 1° vermelde overeenkomst, en aan bijhorende memorie van toelichting;
- 2° de Vlaamse minister bevoegd voor financiën, te gelasten het ontwerp van decreet namens de Vlaamse Regering in te dienen bij het Vlaams Parlement.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

Bijlagen:

- een memorie van toelichting;
- een ontwerp van decreet;
- de tekst van het DBV en het erbij horende protocol in het Engels en het Nederlands;
- het advies van de Raad van State d.d. 24 maart 2014;
- het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen d.d. 6 februari 2014;
- de brief van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen d.d. 7 november 2012.